

Zastępca Prezydenta
Miasta Poznania

Znak sprawy: Or-II.0003.1.261.2017

280717-754

Pani
Lidia Dudziak
Radna Miasta Poznania

Poznań, dnia 28 lipca 2017 r.

Szanowna Pani Radna,

odpowiadając na otrzymaną za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Miasta Poznania pismem z dnia 13 lipca 2017 r. i przekazaną mi przez Prezydenta Miasta do rozpatrzenia interpelację Pani Radnej w sprawie odmowy pomocy w formie dodatku mieszkaniowego, uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

W dniu 19 czerwca 2017 r. zainteresowana złożyła wniosek o przyznanie dodatku mieszkaniowego na częściowe pokrycie opłat za zajmowany lokal mieszkalny przy ul. Kolejowej w Poznaniu. W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w dniu 26 czerwca 2017 r. wydano decyzję nr PCS-IX.411.4794.2017.51270 odmawiającą wnioskodawczyni przyznania dodatku mieszkaniowego. Na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji ustalono, że dochód gospodarstwa domowego za okres trzech miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku (tj. marzec, kwiecień, maj) wyniósł 3 000,00 złotych i stanowi wysokość pobieranej renty. Dochód w przeliczeniu na 1 osobę wynosi 1000,00 złotych miesięcznie i nie przekracza kryterium dochodowego wskazanego w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r o dodatkach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 180). Jak wynika z akt sprawy, przy weryfikacji przedmiotowego wniosku zostały uwzględnione wydatki związane z opłatami mieszkaniowymi, m.in.: fundusz remontowy - 252,34 zł, eksploatacja - 105,14 zł, wywóz nieczystości stałych - 12,00 zł, zimna woda - 19,12 zł oraz ścieki - 26,04 zł. Łączna kwota wydatków za mieszkanie potwierdzona przez zarządcę w czerwcu 2017 r. wynosi 414,64 zł. W uzasadnieniu ww. decyzji wskazano, że klientka prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, dla którego kryterium metrażowe określone w ustawie o dodatkach mieszkaniowych wynosi 35 m² + 10,5 m²

dopuszczalnego przekroczenia powierzchni o 30%, co łącznie daje powierzchnię normatywną 45,5 m². Z analizy akt sprawy wynika, że klientka zajmuje mieszkanie o powierzchni 52,57 m² i tym samym przekracza powierzchnię normatywną uprawniającą do otrzymania dodatku o 7,07 m². Obecnie wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do dodatkowego zwiększenia powierzchni normatywnej o 15 m² określonego w art. 5 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych, z którego mogą skorzystać osoby niepełnosprawne poruszające się na wózku inwalidzkim lub wymagające zamieszkiwania w oddzielnym mieszkaniu.

Nadmienić należy, że o wymogu zamieszkiwania w oddzielnym pokoju orzekają powiatowe zespoły do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności. Jak wynika z zebranej w sprawie dokumentacji wnioskodawczyni nie posiada orzeczenia, które zawierałoby wskazania do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju. W związku z tym, nie uwzględniono dodatkowej normy i dodatek mieszkaniowy dla klientki został obliczony do powierzchni normatywnej, tj. 45,5 m².

Odnosząc się do kwestii uprawnień wnioskodawczyni do dodatku mieszkaniowego otrzymywanego w poprzednich latach, pragnę poinformować, że zmiane uległa interpretacja przepisów prawnych dotyczących osób prowadzących jednoosobowe gospodarstwo domowe i ubiegających się o dodatki mieszkaniowe przy posiadaniu powierzchni normatywnej wyższej niż 35 m². Najnowsze orzecznictwo sądów administracyjnych jednoznacznie wskazuje, że przepis określony w art. 5 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych (tj. prawo do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju) nie ma zastosowania dla prowadzonego jednoosobowego gospodarstwa domowego. Treść wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 września 2016 r. sygn. akt I OSK 1450/15, wskazuje, iż sformułowanie "wymóg zamieszkiwania w oddzielnym pokoju" będzie miało tylko wówczas zastosowanie, gdy osoba niepełnosprawna zamieszkuje z innymi osobami lub przynajmniej chociaż z jedną osobą. Oznacza to, iż jest to pokój, którego osoba niepełnosprawna nie musi dzielić z innymi osobami. Podobny pogląd podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyrokach z dnia 6 kwietnia 2017 r. II SA/Sz 19/17 oraz z dnia 26 kwietnia 2017 r. II SA/SZ 357/17 wskazując, że określenie „wymogu zamieszkiwania w oddzielnym pokoju” ma tylko wówczas zastosowanie, gdy osoba niepełnosprawna zamieszkuje z innymi osobami lub przynajmniej jedną osobą. Ponadto w wyroku z dnia 12 czerwca 2013 r. sygn. akt I OSK 2317/12 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wypowiedział się, iż w przypadku prowadzenia jednoosobowego gospodarstwa domowego, oddzielne zamieszkiwanie nie zawsze może oznaczać pozbawienie uprawnienia wynikającego z art. 5 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych. Stanowisko to jednak odniósł do konieczności sprawowania całodobowej opieki nad osobą niepełnosprawną i koniecznością obecności w mieszkaniu opiekunów przez czas sprawowania opieki. Zatem wnioskodawca ubiegając się o przyznanie

dodatku mieszkaniowego winien legitymować się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności i niezdolnością do samodzielnej egzystencji oraz posiadać opiekuna sprawującego nad nim opiekę.

W wyniku postępowania przeprowadzonego w sprawie klientki, nie stwierdzono okoliczności pozwalających przyznać dodatek mieszkaniowy przy przekroczonym kryterium metrażowym, co skutkowało wydaniem decyzji negatywnej. Decyzja odmowna została zaskarżona przez klientkę i przekazana do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu, które jako organ II instancji zadecyduje o rozstrzygnięciu sprawy w tym zakresie.

Pragnę podkreślić, że przy obecnie funkcjonujących regulacjach prawnych, osoby prowadzące jednoosobowe gospodarstwa domowe, które przekroczą kryterium metrażowe określone w ustawie o dodatkach mieszkaniowych, mogą być pozbawione prawa do otrzymania dodatku mieszkaniowego. W tej sytuacji, jedynie zmiana aktualnie obowiązujących przepisów prawnych wynikających z ustawy o dodatkach mieszkaniowych umożliwiłaby zmianę sposobu rozpatrywania spraw w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Z up. PREZYDENTA MIASTA

Jędrzej SolarSKI
Z-CA PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

Do wiadomości:
Przewodniczący Rady Miasta